

е най-важният въпрос. Дѣйствително, хлѣбътъ е важенъ, облѣклото — сжщо, кжщата — сжщо, но кжщата, хлѣбътъ и облѣклото, не сж едни отъ първостепеннитѣ елементи. Ако кжщата бѣше единъ отъ първосепеннитѣ елементи, хората нѣмаше да умиратъ. То е хубаво да има човѣкъ кжща, но не е всичко въ кжщата. Тѣлото и то е една кжща. Азъ ще ви приведа единъ анекдотъ, взимамъ го отъ единъ не издаденъ романъ. Разправя се въ тозъ романъ за двама графове, и дзамата голѣми спортисти, ходятъ по авджилъкъ, както казватъ турцитѣ. Единиятъ се казвалъ графъ Капони. Единъ день той излиза съ своето чифте, тѣй да кажемъ по модерному, изъ гжсталака да търси заякъ, и хопъ! — пада въ една голѣма дупка, старъ единъ кладенецъ, дълбокъ 7—8 метра. Гледа отдолу, не може да излѣзе. Надава викъ, и наоколо му единъ овчаръ. Приближава се овчарътъ: „Какво има?“ — Паднахъ въ тази дупка. Можешъ ли да ми помогнешъ? — Мога. Овчарътъ ималъ едно дебело вжже. Донесълъ го. Но, забѣлжете, че този графъ Капони билъ много деликатенъ човѣкъ, съ нѣжни ржцѣ, съ всички европейски маниери. Като се хваща за това вжже, ржцѣтъ му се поохлузили. Той казва на овчаря: „Ти господине, не може ли да ми спуснешъ едно по-нѣжно, копринено вжже, охлузиха ми се ржцѣтъ?“ — Е, фабрикигъ сега сж изкарали такива вжжета, не сж изработили още копринени вжжета. Ако искашъ, ако не — ще седишъ още долу. Изважда го най-послѣ. Като излиза графътъ отъ кладенеца, удря три плѣсници на овчаря. „Ти трѣбва да знаешъ, че си овчаръ въ тази мѣстность, трѣбваше да затворишъ тази дупка, да не ми причинявашъ такива страдания.“ Хубаво, скоро ще затвора тази дупка. Графътъ си заминава. Овчарътъ отива въ града да заржча единъ капакъ за кладенеца, но въ това врѣме другъ единъ графъ, Бермуцио, като обикалялъ около тази мѣстность, хопъ! — пада и той въ кладенеца. Дохожда овчарътъ, затваря дупката, чува единъ гласъ: „Моля ти се, братко, недѣй затваря кладенеца!“ — Какъ, прѣди малко извадихъ другъ единъ. „Не, моля ти се!“ — Какъ, двама ли сте? „Извади ме, моля ти се!“ — А, ще те извадя! Прѣди малко извадихъ единъ, и той, като излѣзе, удари ми три плѣс-